

DE EEUWIGE SCHEPPING

Het heelal zonder aanvang en einde

Rond de Bahá'í-tempel van Delhi, India.

Terwijl de geleerden in de wereld nog over het ontstaan van het universum speculeren, heeft God er al de tijdloosheid van geopenbaard. De Schepper is immers ondenkbaar zonder schepping, en God is niet ontstaan. Ook het leven is bij God geen latere toevoeging aan een bestaande kosmos, maar een onlosmakelijk onderdeel ervan.

Als wij ons een tijd konden indenken dat er geen levende wezens bestonden, dan zou dit denkbeeld de ontkenning inhouden van de goddelijkheid van God. Bovendien kan absoluut niet-bestaan niet tot bestaan leiden.

Als er absoluut geen levende wezens bestonden, zou het bestaan niet zijn ontstaan. Daarom is zeker dat, aangezien de Essentie van eenheid, of wel het bestaan van God, eeuwigdurend en eeuwig is – dat wil zeggen, het heeft begin noch einde – deze bestaanswereld, dit eindeloze heelal begin noch einde heeft.

'Abdu'l-Bahá

DE ONKENBARE GOD

Alleen de mens kan Hem kennen

Alleen de geesteskracht van de mens is groot genoeg om God te overwegen. Bahá'u'lláh leert zelfs dat de mens is geschapen 'om God te kennen en lief te hebben'. Het heeft miljoenen jaren geduurd totdat het kenvermogen van de mens de beoogde graad van perfectie had bereikt. Sindsdien kan God met de mens binnen een gezamenlijk systeem communiceren. Hij doet dit in de doorgaans lage frequentie van de geschiedenis, in afstanden van eeuwen, zo'n duizend jaar.

De mens ziet maar moeilijk in dat God niet binnen de zintuiglijke werkelijkheid voorkomt en alleen daarom al buiten de bevoegdheid van de natuurwetenschappen valt. Binnen de natuurlijke grenzen kan God niet eens bestaan. Anderzijds kan het object van het wetenschappelijk onderzoek, de natuur, niet uit het Niets komen, tenzij we de wet van oorzakelijkheid ineens ontkennen.

De zuivere rede, niet het verstand, opent de deur naar God. Rede komt uit ons diepste wezen, ons hart dat zich verheugt als het een waarheid ontmoet. Bahá'u'lláh heeft Woorden neergeschreven die God sprak:

O, Mensenzoon! Ik had uw schepping lief, daarom schiep Ik u. Heb Mij dus lief, dat Ik uw naam kan noemen en uw ziel kan vervullen met de geest des levens. – O, Zoon van het bestaan! Heb Mij lief, dat Ik u kan liefhebben. Indien gij Mij niet liefhebt, kan Mijn liefde u op generlei wijze bereiken.

Denkbeelden Project is een particulier initiatief van GCV
www.bahai.nl - www.bahai-denkbeelden.nl - www.bahaiquest.nl

GOD?

DE BAHÁ'I-VISIE OP DE SCHEPPER

In de Bahá'í Tuinen op de Karmel, Israël. © Alle foto's BWC

Nooit eerder heeft de mens, door naar zekerheid te zoeken, zoveel zekerheid verloren als in onze tijd. Natuurkundigen zijn ervan overtuigd dat het heelal beheerst wordt door natuurlijke wetten die we zullen ontdekken. Gedacht wordt aan een zichzelf verklarend heelal; de geest als energievorm van de materie en het ontstaan van het leven als kosmische toevalligheid. – De Openbaring van Bahá'u'lláh stelt er een realiteit tegenover die van God uitgaat:

Een opspattende druppel uit de peilloze diepte van Zijn soevereine en alomvattende Wil heeft vanuit het uiterste niet-zijn een schepping opgeroepen die oneindig is in wijde en eeuwig in lengte. De wonderen van Zijn mildheid kunnen niet eindigen, en de stroom van Zijn barmhartige genade kan nooit ophouden. Zijn schepping heeft aanvang noch einde.

DE SCHEPPER

Over de relatie van God en mens

De relatie tussen God en de schepselen is die van de Schepper tot de schepping; zij is (...) de relatie tussen de maker en de dingen die hij maakt heeft. (...)

De afhankelijkheid van de schepselen van God is een afhankelijkheid van emanatie: dat wil zeggen, schepselen emaneren uit God, zij manifesteren Hem niet. Het zonlicht emaneert uit de zon, het manifesteert deze niet.

De geest van de mens is, in relatie tot God, afhankelijk door emanatie; evenals het gesprek uit de spreker voortkomt en het geschrevene uit de schrijver. Dat wil zeggen, de spreker wordt niet zelf het gesprek en de schrijver wordt niet zelf het geschrevene, neen, veeleer komen ze voort uit emanatie.

De spreker is volkomen bekwaam en bevoegd en het gesprek emaneert uit hem, zoals de handeling uit degene die de handeling verricht. (...) Als er in de Bijbel staat dat God Zijn geest in de mens blies, is die geest datgene wat, evenals het gesprek, uit de Ware Spreker emaneert en in de werkelijkheid van de mens zijn uitwerking heeft.

Door de verschijning van de geest in de fysieke vorm wordt deze wereld verlicht. (...) Als de mens niet bestond, zouden de volmaaktheden van de geest niet verschijnen en zou het licht van het verstand in deze wereld niet stralen. Deze wereld zou zijn als een lichaam zonder ziel.

‘Abdu’l-Bahá, Beantwoorde Vragen (excerpten)

DE COMMUNICATOR

Over de kenbare kanten van God

Bahjí, het laatste domicilie van Bahá'u'lláh en de nieuwe focus van een nieuwe geestelijke era.

Openbaring is een soort datatransmissie tussen twee systemen. Om voor de mens verstaanbaar te zijn bedient de Schepper zich van het verbindende medium van de taal. Woorden, de bestanddelen van een taal, kunnen betekenissen aannemen en die met behulp van klanken of tekens eindeloos ver transporteren. God openbaart zich aan de mens op het hoogste verstandelijke niveau. Hij heeft ons daarom verstand gegeven. Het dier zou van Gods woorden geen woord verstaan.

Bahá'u'lláh noemt de *communicatoren* die – zoals Hij zelf – op het grensvlak verschijnen tussen Hemel en Aarde *Manifestaties van God*. Zij zijn als spiegels die goddelijk licht weerkaatsen, de vorm van energie die tijdperken en gedachten in beweging zet.

God heeft zich sinds *Adam* gemanifesteerd en Hij zal dit ook in de toekomst doen. De Manifestatie die maatgevend is voor dit nieuwe tijdperk na Christus, na Mohammed, draagt de naam Bahá'u'lláh.

DE MENS

Het hoogste dat God schiep

De onvolmaaktheden van de mens duiden op de volmaaktheden van zijn Maker. God heeft de mens geschapen als een mijn vol edelstenen die een sieraad kunnen zijn voor de wereld – als de mens ze uit zijn aanleg opgraaft en aan het daglicht van de samenleving haalt.

De leerstelling van Gods zondige verstoteling die verlost moet worden van een eeuwige verdoemenis, is verzonnen en verwerpelijk. God wendt zich nimmer van de mens af. Hij is de immer Vergevende die de zonden der mensheid niet telt.

De mens hoeft duivel noch hel te vrezen, omdat die niet bestaan. Hem zou niet de angst moeten aandrijven, maar de blijdschap om te mogen dienen in beide werelden. Hij mag zich voor zijn falen schamen en zal voor zijn daden moeten instaan, want de wereldorde Gods berust op beloning en straf.

Het leven is er om te ontwaken in de onvergankelijkheid van de geest. Na eenmaal tot bewustzijn te zijn gekomen, kan het onsterfelijke individu alle werelden Gods zien, ook die achter dit leven volgen. Het leven in deze wereld bereidt ons voor op de eeuwigheid die voor ieder van ons al begonnen is.

O gij zonen van geest!

Gij zijt Mijn schatkamer, want in u heb Ik de parels van Mijn geheimenissen en de juwelen van Mijn kennis bewaard. Behoed ze voor de vreemden onder Mijn dienaren en voor de goddelozen onder Mijn volk.

Bahá'u'lláh